

Тақдири махлуқот

تقدير المخلوقات

< Тоҷикӣ - Tajik – الطاجيكية >

Абдулазиз ибни Марзуқ Ат-Турайфӣ

عبد العزيز بن مرزوق الطريفي

Тарҷума: Раёсати ҷойгиршавии забони
тоҷикӣ дорул-ул-Ислом

Таҳия: Мусъаби Ҳамза

قسم اللغة الطاجيكية بموقع دار الإسلام ترجمة:

إعداد: مصعب حمزة

Тақдири махлуқот

Худованд тақдирҳои махлуқоташиро пеш аз он ки онҳоро халқ намояд муқаддар намуда буд, ва ҳар як махлуқ пеш аз он ки халқ шавад тақдираширо Худованд маълум намуда буд, Худованд мефармояд:

﴿وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ [الفرقان: ۲]

«Ва ҳар чизро биёфаридааст ва онро ба миқдор офаридааст».

Сураи Фурқон 2

Ва боз мефармояд:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [القمر: ۴۹]

«Мо ҳар чизро ба андоза офаридаем!».

Сураи Қамар 49

Ва боз мефармояд:

﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ [الاحزاب: ۳۸]

«Ва фармони Худо фармонест бе ҳеҷ зиёдаву нуқсон».

Сураи Аҳзоб 38

Худованд ҳам тақдири нек ва ҳам бадро муқаддар сохтааст, дар саҳеҳ Муслим аз Паёмбар (с) ривоят шудааст, ки фармуд:

"Ва ба тақдири баду нек имон биёри".

Ривояти имом Муслим

Илми Худованд ҳама тақдирҳоро дар бар гирифтааст, макону замон ва сар шавию интиҳои онҳоро медонад, чунки худи Ёст, ки тақдирҳоро муқаддар сохтааст.

Худованд мефармояд:

﴿لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ [الطلاق: ١٢]

«То бидонед, ки Худо ба ҳар чиз қодир аст ва ба илм бар ҳама чиз ихота дорад».

Сураи Талоқ 12

Ва боз мефармояд:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ [المالك: ١٤]

«Оё он кӣ офарида, намедонад? Ҳол он ки Ё бориқбину огоҳ аст».

Сураи Мулк 14

Пас ҳарки тақдири Худовандро инкор намояд гуё илмашро инкор намудааст ва ҳар, ки илми Худовандро инкор намояд гуё тақдирашро инкор намудааст.

Тақдирҳои махлуқот дар китобе дар назди Худованд навишта шудааст чуноне, ки мефармояд:

﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ [الانعام: ٣٨]

«Мо дар ин китоб ҳеҷ чизро тарк накардаем».

Сураи Анъом 38

Ва боз мефармояд:

﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾ [يس: ١٢]

«Ва ҳар чизро дар китоби мубин шумор кардаем».

Сураи Ёсин 12

Махлуқоти Худованд ба ду навъ мебошанд:

1. Махлуқоте, ки соҳибихтиёр нестанд, балки ба хотири дигарон халқ шудаанд, мисли осмону ситорагон.
2. Махлуқоте, ки соҳибихтиёранд мисли инсонҳо ва ҷинҳо ва малоикаҳо, ин махлуқотро Худованд соҳибихтиёр гардонидааст, ва онҳоро бар гуноҳ маҷбур насохтааст то, ки

онҳоро барои он азоб диҳад, балки онҳоро соҳибихтиёр гардондааст зери ихтиёри худаш.

Худованд мефармояд:

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾﴾ [التكوير: ٢٧-٢٩]

«Ин китоб пандест барои ҷаҳониён. Барои ҳар кас аз шумо, ки бихоҳад ба роҳи рост афтад. Ва шумо намехоҳед, ғайри он чиро, ки Парвардигори ҷаҳониён хоста бошад».

Сураи Таквир 27 - 29

Худованд бандагонашро бо афъолашон халқ намудааст, чуноне мефармояд:

﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾﴾ [الصافات: ٩٥, ٩٦]

«Гуфт: Оё чизҳоеро, ки худ метарошед, мепарастед? Худои яктост, ки шумо ва ҳар чӣ месозед, офаридааст».

Сураи Соффот 95 - 96

Ва сабабҳоро низ у пайдо намудааст, ва ин аст бузургии ва восеъ будани илми Худоианд ва бузургии ҳикмати Ё дар танзими коинот.

Пас барои ақл ҷоиз нест, ки аз имон дур бигардад, агар ҳикмат ё ҳақиқати чизеро аз тақдири Худоианд нафаҳмад, чунки баъзе ҳикматҳои Худоианд аст, ки ақл онҳоро дарк карда наметавонад, чунки ақл мисли косае аст ва баъзе ҳикматҳои Худоианд мисли оби баҳр аст, ки агар дар коса рехта шавад коса дар он ғарқ мегардад ва дар ҳайрат мемонад.

Ва баъзе ҳикматҳое аст, ки бисёр фикр намудан дар он ба ҷуз зиёд гаштани ҳайрат кори дигаре нест мисли ин, ки мудати дароз нигоҳ кардан ба суи офтоб ба ҷуз зиёд гаштани дарди чашм ва дар ҳайрати амиқ чизи дигаре нест.

